

Klárka na chvíli zmlkla, pak zadýchaně pokračovala: „Jestli mi rozumíš, řekni mi, prosím, jestli víš, kde bychom našli Raspenavu.“

„Ale nemyslíme obec ve Frýdlantském výběžku,“ upřesnila Lucka.

Veverka se chvíli vrtěla a česala si tlapkou ocásek.

„Kdo hledá Raspenavu?“ zeptala se.

„Kamarádi jejích bratranců,“ odpověděla Klárka bez zábran. „Kromholce a Krutihlava.“

Veverka rychle přeskočila na jiný strom a byla pryč.

„To jsme tomu dali!“ lekla se Lucka.

„Ba ne, běžela jí to vyřídit,“ řekla Klárka.

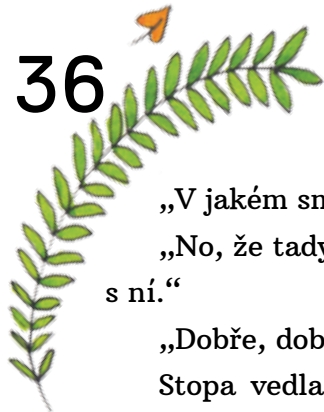
Křišma chvíli čmuchar a pak prohlásil: „Mám to! Když se Kromholc může proměnit v jezevce, kdo myslíte, že je ta zrzavá potvůrka, co nás potrápila?“

„Hlavně, aby věděla, jak se chudák Kromholc může proměnit nazpátek,“ vzdychla Klárka.

„Neboj se, Klárko, potvůrka si to pamatuje,“ ozval se sladký hlas. Před nimi stála postavička se zlatozelenou kšticí propletenou šedivými vlásky. Už nebyla jako „růžový plátek“, trošičku ztmavla. Vrásky kolem očí a úst prozrazovaly, že se často a ráda směje.

„Jak víte, že se jmenuje Klárka?“ zeptala se Lucka.

„V jakém smyslu podezřelou?“ zeptal se Krutihlav.

„No, že tady včera nebyla, a teď někam vede. Nesmím opustit stanoviště a nevím, co s ní.“

„Dobře, dobře, máš postřeh,“ pochválil ji Krutihlav a sojka si viditelně oddychla.

Stopa vedla k dodávce maskované odrostlým mlázím. Krutihlav chvíli naslouchal, a když eliminoval obvyklé zvuky lesa, rozeznal dvojí hluboké pochrupávání.

Přeběhl k autu a otevřel zadní dveře. Dva zavázané pytle se pohybovaly nahoru a dolů v rytmu pokojného oddechování. Kromholc a Ruprecht. Rozechvělýma rukama zápolil s provazy, až se mu podařilo pytle rozvázat. Krutihlav ostrým nožikem přepízlal pouta na jezevčích a kančích nohou, ale veškeré pokusy probudit spáče byly marné. Únosci se mohli každou chvíli vrátit... Rozběhl se zpátky ke studánce.

„Čtrnáctko, znáš předpisy pro krizovou situaci?“

„Ano,“ kývla sojka. „V krizové situaci smím opustit stanoviště a vyvolat poplach!“

„Vyvolej poplach! Za prvé: Lesem se pohybují dvě nebezpečná lidská individua, je nutno je zmást a zdržet. Za druhé: Vyšleš posla k panu Kajetánovi na Mihuli, musí se dostavit ke studánce. Za třetí: Pokud zjistíš, že se blíží pomoc v podobě lidských mlád'at s červenými přilbami a psem Křišmou, okamžitě je přiveď sem!“

